

харчові продукти, а також косметика та ліки, що ввозяться в Україну, мають проходити екологічну експертизу на кордоні. На територію України не допускатимуться продукти, у яких уміст генно-модифікованих організмів перевищує 0,9%.

На основі аналізу низки публікацій з'ясували, що на думку деяких експертів, змодельовані гени здатні викликати генетичні мутації в клітинах організму людини. Вчені не виключають, що ГМО можуть стати причиною алергій і серйозних порушень обміну речовин, і збільшувати ризик виникнення злоякісних пухлин, також можуть бути виявлені різні розлади обміну речовин. Існує побоювання, що широке застосування генів які вироблятимуть стійкість до антибіотиків можуть сприяти поширенню нових штамів хвороботворних бактерій, несприйнятливих до ліків проти інфекцій. За даними досліджень британських вчених в рамках державного проекту "Оцінка ризику, пов'язаного з використанням ГМО в продуктах харчування для людини", трансгени мають властивість затримуватися в організмі людини і в результаті так званого "горизонтального переносу" вбудовуватися в генетичний апарат мікроорганізмів кишечника людини.

Дослідження нашої проблеми дало зробити нам такі висновки, що генетично модифіковані організми можуть призвести до підвищення сенсибілізації організму безплідності, онкологічних захворювань, високого рівня смертності та захворювання новонароджених дітей.

Література

1. Бойчук Ю.Д., Солошенко Е.М., Смоляр В.І., Циганенко О.І. Екологічні проблеми харчування людини. – К.: Око-плюс, 2002. – 92 с.
2. Кузнецов В.В. Возможные биологически риски при использовании генетически модифицированных сельскохозяйственных культур // Вестник ДВО РАН. – 2005. - № 3. - С. 40-54.
3. Микитюк О.М., Бойчук Ю.Д., Іонов І.А. Екологічна безпека харчування людини: навч. посіб. – Харків: ХНПУ ім. Г.С. Сковороди, 2007. – 183.

СПЕЦИФІКА УПРАВЛІННЯ ТА КОНТРОЛЮ ЗА РОЗВИТКОМ ХУДОЖНЬО-ЕСТЕТИЧНИХ ЗДІБНОСТЕЙ ДІТЕЙ 5-6 РОКІВ

*А.О. Гончарко
м. Полтава, Україна*

Одним з найважливіших і складніших розділів методичної роботи є організація контролю в дошкільній освітній установі.

З аналізу наукової і методичної літератури, ми бачимо, що багато авторів, такі як М. М. Поташник Т. І. Шамова, І.П. Третьяків, В. Я. Якуніна, Ю.К. Бобанский, С. А. Ільманов [1, С. 36,15, С. 49], та ін. виділяють контроль як найважливішу функцію управління, сприяючу встановленню функціонування і розвитку системи освітнього процесу нормативно заданим вимогам і перекладу системи в якісніший стан.

Керівникові ДОЗ, організуючому процес художньо-естетичного виховання дошкільників необхідно спочатку з'ясувати професійну підготовленість педагогів і їх утруднення в цьому напрямі. З цією метою можна провести наступні методи: анкетування, бесіда з вихователями і дітьми, спостереження за професійною діяльністю вихователів, аналіз продуктивної діяльності дітей.

Виявивши основні утруднення педагогів, визначаються знання, уміння і навички, що вимагаються педагогові для здійснення педагогічної діяльності в цьому напрямі.

Різноманітність форм методичної роботи визначається, передусім, складністю цілей, що стоять перед нею, різноманіттям конкретних умов, в яких знаходиться дошкільна установа. Головне в методичній роботі - надання реальної дієвої допомоги вихователям. Тому, розвиток системи методичної роботи з педагогічними кадрами, з метою підвищення якості розвитку художньо-естетичних здібностей дітей, повинен здійснюватися в ДОЗ відповідно до ряду найважливіших вимог. Вони витікають з об'єктивних закономірностей

процесу підвищення професійної кваліфікації вихователів, а саме: практична спрямованість, системність і систематичність, оперативність і оптимальне поєднання різних форм і методів роботи.

Зміст і форми організації дитячої діяльності диктують методи контролю :

Основним методом є *спостереження* за ходом роботи контрольованого. Цей метод дозволяє вивчити стан педпроцеса, ефективність вживаних педагогом методичних прийомів, вникнути в суть спостережуваного і дати об'єктивну оцінку того, що відбувається.

Підсумкові заняття, що проводяться в ході тематичних перевірок, а також в тих випадках, коли керівника турбує стан роботи по якому-небудь розділу. Мета їх проведення - оцінка рівня виконання програми на початок, середину і кінець року для доповнення результатів спостереження педагогічного процесу.

Перевірка календарних планів також проводиться в ході тематичної перевірки, але може здійснюватися і як самостійний метод контролю.

Бесіди з дітьми один з методів виявлення рівня знань дітей групи і кожної дитини окремо, особливо тих дітей, які мало проявляють себе на заняттях.

Для створення повної картини реалізації програми по образотворчій діяльності доцільно проводити *аналіз дитячих робіт*.

Виділяють тематичний, фронтальний, попереджувальний і порівняльний види контролю [3].

Ефективність залежить від чіткого розподілу обов'язків між усіма членами адміністративно-управлінського апарату єдиних підходів і повної узгодженості дій в керівництві ДОО. Чітко організована система контролю дозволяє планомірно і оперативно управляти дошкільною освітньою установою

Методичні рекомендації керівникам дошкільних освітніх установ, заступникам по НВП, методистам, старшим вихователям по організації навчально-виховного процесу з художньо – естетичного розвитку:

1. Передбачати рішення програмних освітніх завдань в спільній діяльності дорослого і дітей і самостійної діяльності дітей не лише у рамках безпосередньо освітньої діяльності (на заняттях), але і при проведенні режимних моментів відповідно до специфіки дошкільної освіти.

2. Припускати побудову освітнього процесу на відповідних до вікову формах роботи з дітьми.

3. При розробці варіативної частини основної загальноосвітньої програми дошкільної освіти необхідно враховувати максимально допустимий об'єм тижневого освітнього навантаження дітей. Заняття інваріантної (обов'язковою) і варіативної (модульної) частини для дітей ДОО складає: в 1 молодшій групі (діти третього року життя) - 10 занять, в 2 молодшій групі (діти четвертого року життя) - 11 занять, в середній групі (діти п'ятого року життя) - 12 занять, в старшій групі (діти шостого року життя) - 15 занять, в підготовчій (діти сьомого року життя) - 17 занять.

4. На пріоритетний напрям відводиться 2 години в день, включаючи спільну діяльність дітей і дорослих, самостійну діяльність дітей, режимні моменти.

Розрахунок виробляється таким чином. На навчально-виховну діяльність в підготовчій до школи групі відводиться 6 годин по 30 хвилин в тиждень, що складає 180 хвилин. На пріоритетний напрям відводиться 2 години в день (120 хвилин), в тиждень 600 хвилин. Таким чином на спільну, самостійну діяльність і режимні моменти відводиться 420 хвилин в тиждень, що складає 84 хвилини в день (1 година 24 хвилини в день) [5].

Отже, специфіка управління та контролю за розвитком художньо-естетичних здібностей дітей полягає у вдосконаленні педагогічного процесу в усіх вікових групах і в наданні кожному вихователю конкретної допомоги.

Література

1. Дуброва В. П. Організація методичної роботи в ДУ / В. П. Дуброва, Е.П.

Милашевич. - М., 1995. - 128с.

2. Крутій К. Л. Пріоритетні напрями роботи дошкільної освіти на 2011–2012 навчальний рік: методичний аспект. Випуск десятий/ К.Л. Крутій, 2011 – 250 с.

3. Лобанова Е.А. Дошкільна педагогіка: навчально-методичний посібник / Е. А. Лобанова. - Балашов: Миколаїв, 2005. - 76 с.

4. Л.П.Тарасова Л.П. Дитячий сад. Книга для завідувачів//під ред. Л.П.Тарасової. М., 1982 р

СУЧАСНИЙ ЗМІСТ ПОНЯТТЯ «ТОЛЕРАНТНІСТЬ ЛЮДИНИ»

*Н.О. Гранько
м. Полтава, Україна*

Толерантність є нормою сучасного цивілізованого світу.

Основні аспекти розуміння толерантності відображені у Декларації принципів толерантності:

"1.1.Толерантність означає повагу, прийняття і правильне розуміння багатого різноманіття культур нашого світу, наших форм самовираження і способів проявів людської індивідуальності...

1.2.Толерантність – це не поступка, поблажливість або потурання. Толерантність – це насамперед активне ставлення, що формується на основі визнання універсальних прав і основних свобод людини... толерантність повинні виявляти окремі люди, групи, держави.

1.3. Толерантність – це поняття, що означає відмову від догматизму, від абсолютизації істини і утверджує норми, встановлені в міжнародних правових актах у галузі прав людини...

1.4. Вияв толерантності, який співзвучний повазі прав людини, не означає терплячого ставлення до соціальної несправедливості, відмови від своїх або поступки чужим переконанням..."

Толерантність – як відношення у соціальному просторі – може існувати між різними за природою сторонами. Фахівці виділяють два основних види відношення толерантності залежно від сторін – це толерантне ставлення людини до іншої людини, а також ставлення людини до позиції іншої людини.

Толерантність – повага, сприйняття та розуміння різноманіття культур світу, форм самовираження та самовиявлення людської особистості. Формуванню толерантності сприяють знання, відкритість, спілкування та свобода думки, совісті й переконань. Толерантність - це єдність у різноманітті. Для того, щоб досягти успіху у власному житті, не витрачати сил на конфлікти, кожному доцільно сформувати у собі толерантність як рису характеру. Для цього необхідно:

- бути готовими до того, що всі люди різні – не кращі й гірші, а просто різні;
- навчитися сприймати людей такими, якими вони є, не намагаючись змінити в них те, що нам не подобається;
- цінувати в кожній людині особистість і поважати її думки, почуття, переконання незалежно від того, чи збігаються вони з нашими;
- зберігати «власне обличчя», знайти себе і за будь-яких обставин залишатися собою.

Толерантність – не тільки моральний обов'язок, а й політична та правова потреба. Це не поступка, поблажливість чи потурання, а передусім, активна позиція, що формується на основі визнання універсальних прав та основних свобод людини. (Ст.1 Декларації принципів толерантності).

Для української мови поняття "толерантність" відносно нове і однозначного тлумачення поки що не має. Для того, щоб краще зрозуміти походження цього слова